

Agost 2018

«T'estimo amb un amor etern; per això t'he atret i et soc fidel» (Jr 31,3).

El profeta Jeremies és enviat per Déu al poble d'Israel, que està vivint la dolorosa experiència de l'exili en terres de Babilònia i ha perdut tot allò que havia representat la seva identitat i la seva elecció: la terra, el temple, la llei...

La paraula del profeta però esquinça aquest vel de dolor i de perdició. És veritat: Israel ha demostrat ser infidel al pacte d'amor amb Déu, lliurant-se a la destrucció, però heus aquí l'anunci d'una nova promesa de llibertat, de salvació, de renovada aliança que Déu, en el seu amor etern i mai revocat, prepara per al seu poble.

«T'estimo amb un amor etern; per això t'he atret i et soc fidel»

La dimensió eterna i irrevocable de la fidelitat de Déu és una qualitat del seu amor: Ell és el Pare de tota criatura humana, un Pare que és el primer a estimar i que es compromet tot Ell per sempre. La seva fidelitat ens toca a cadascú de nosaltres i ens permet dirigir a Ell qualsevol preocupació que pugui aturar-nos. És per aquest Amor etern i pacient que també nosaltres podem créixer i millorar en la relació amb Ell i amb els altres.

Som molt conscients que no som gaire fermes en el nostre compromís, encara que sigui sincer, d'estimar Déu i els germans, però la seva fidelitat envers nosaltres és gratuïta, ens precedeix sempre, prescindint de les nostres "prestacions". Amb aquesta joiosa certesa, podem elevar el nostre horitzó limitat, tornar a posar-nos en camí cada dia i esdevenir també nosaltres testimonis d'aquesta tendresa "materna".

«T'estimo amb un amor etern; per això t'he atret i et soc fidel»

Aquesta mirada de Déu vers la humanitat posa en relleu també un grandios designi de fraternitat, que trobarà en Jesús el seu ple compliment. Ell, de fet, va testimoniar la seva confiança en l'amor de Déu amb la paraula i, sobretot, amb l'exemple de tota la seva vida.

Ens va obrir el camí per imitar el Pare en l'amor vers tothom (Mt 5,43 s.) i ens va revelar que la vocació de cada home i dona és la de contribuir a la construcció de relacions d'acollida i de diàleg al seu voltant.

Com viurem la *Paraula de vida* d'aquest mes?

Chiara Lubich convida a tenir un cor de mare: «[...] Una mare acull sempre, ajuda sempre, espera sempre, tot ho omple. [...] L'amor d'una mare, de fet, és molt semblant a la caritat de Crist de la qual parla l'apòstol Pau. Si nosaltres tenim el cor d'una mare o, més precisament, si ens proposem de tenir el cor de la Mare per excel·lència, Maria, sempre estarem a punt per

estimar els altres en totes les circumstàncies i per tenir viu, per tant, el Ressuscitat en nosaltres. [...] Si tenim el cor d'aquesta Mare, estimarem tothom i no tan sols els membres de la nostra Església, sinó també els de les altres; no tan sols els cristians, sinó també els musulmans, els budistes, els hinduïstes, etc.; també els homes de bona voluntat; també qualsevol home que viu a la terra [...]»^[1].

«T'estimo amb un amor etern; per això t'he atret i et soc fidel»

Una jove esposa que va començar a viure l'Evangeli en família explica: «He experimentat una joia mai abans sentida i el desig de fer vessar aquest amor fora de les quatre parets de casa nostra. Recordo, per exemple, que vaig córrer a l'hospital, on era la dona d'un company, que havia intentat suïcidar-se. Sabia que tenien dificultats, però estava tan pendent dels meus problemes, que no m'havia preocupat d'ajudar-la. Ara, en canvi, sentia meu el seu dolor i no em vaig quedar tranquil·la fins que no es va resoldre la situació que l'havia empesa a fer aquell gest. Aquest episodi ha marcat en mi l'inici d'un canvi de mentalitat. M'ha fet comprendre que, si estimo, puc ser per a cadascú que passa al meu costat un reflex, encara que sigui molt petit, del mateix amor de Déu».

¿I si nosaltres, sostinguts per l'amor fidel de Déu, actuéssim lliurement amb aquesta actitud interior, davant tots aquells que trobem durant el dia?

Letizia Magri

^[1] C. LUBICH, Buscando las cosas de arriba, Madrid, 2007.